

og istedet herfor indskydes: „Pension eller Forsørgelse“.

ad § 20.

5) Forslag af Udvalget:

Udvalgets Indstilling under Nr. 2 frafaldes; hvorimod vi foreslaae, at i første Linie af Paragraphen efter „Invalider“ tilføies „af Underclasserne“, og efter „dem“ indskydes „af bemeldte Classer“.

Endvidere indstilles:

At i Slutningen af Paragraphen tilføies et nyt Affnit, saalydende:

„Enker efter Officerer af Reserven og Forstærkningen, som i Krigen ere qvæstede eller faldne, have, forsaavidt de ere trængende dertil, Udgang til en Forsørgelse af indtil 100 Rbd. aarlig.“

De senest af Udvalget stillede Underændringsforslag vare disse:

ad 15 c.

Udvalget frafalder sit tidligere Ændringsforslag til den nye § 15 c, og indtiller i dets Sted: at i første Linie efter „Officerer af Linien“ udgaaer „der“, og indskydes „faste Officerer af Søetaten og de af Kongen beskikkede militære Læger have, naar de“ hvorefter i tredje Linie bortfalder „have.“

ad § 20.

I det af Udvalget foreslaaede nye Affnits tredje Linie efter „faldne“ indstilles at tilføie: „eller have paadraget sig en Svagthed, der har medført deres Død“.

Ordføreren (Blechingberg): Udvalgets Indstilling til § 1 behøver ikke nogen videre Forklaring. Den første Indstilling af Udvalget til § 2 tror jeg ligeledes retfærdiggjort under den første Behandling. Derimod har Udvalget gjort et nyt Ændringsforslag til denne Paragraph, som er foranlediget ved de Forhandlinger, som have fundet Sted ved Sagens første Foretagelse. Det vil være i det ærede Things Grindring, at der da var Spørgsmaal om, hvorvidt de 3 første Bestillingsmænd, som vare nævnte under Søetatens første Klasse, vare rigtigt stillede i § 2, og

om de ikke burde udgaae af § 2 og betragtes som kongelige Embedsmænd, i hvilken Henseende forskellige Ansuelser bleve yttrede fra Ministeriernes Side. Hvad nu angaaer de 3 Personer, som fortiden ere ansatte i disse Poster, saa anseer Udvalget det for klart, at Loven ikke bør præjudicere deres Stilling, og efter den Maade, hvorpaa den ene af dem blev omtalt fra Finantsministerens Side, have vi fundet os foranledigede til at foreslaae dette Tillæg, som gaaer ud paa at vedligeholde dem i deres nærværende Retstilling. Hvad derimod Fremtiden angaaer, have vi ikke trostet os til at foreslaae Forandring i Lovudkastet, da vi manglede en saadan Indsigt i de Forhold, hvorom her handles, at vi tilstrækkeligt kunde begrunde et Forslag i saa Henseende. Hvad vi have tilladt os at foreslaae ved § 4 er i Grunden kun en Redactionsforbedring. Forslaget af Udvalgets § 6 gaaer ud paa at bringe en større Bestemthed i Paragraphen, hvilket har været vor Bestræbelse i flere Dele af denne Lov, en Bestræbelse, som er naturligt fremkaldt ved Anerkjendelsen af den store Myndighed, der lægges i Bestyrelsens Haand. Jo større denne Myndighed er, desto mere maa det vistnok billiges, at Loven indeholder Bestemmelser, der kunne tjene til at lede Bestyrelsens Virksomhed paa en saadan Maade, som kan stemme med, hvad her maa ansees for at være det Rette. — Vort Forslag til § 7 gaaer kun ud paa, at fuldstændiggjøre, hvad der allerede staaer i Loven under Nr. 1, og Indstillingen til § 8 gaaer kun ud paa en Redactionsforbedring.

Marineministeren: Det er nærmest med Hensyn til § 2, at jeg vil tillade mig at udtale angaaende den Forandring, deri er foreslaaet, at det maa være tilfredsstillende for Ministeriet, at det ærede Udvalg har anerkjendt de Personers Ret, som i dets Forslag særligt ere nævnte. Med Hensyn til disse Bestillingsmænds fremtidige Stilling vil vel en kommende Organisationsplan for Marinen kunne hævde dem i den Ret, som formenes at tilkomme dem, og Marinen kan altsaa ikke Andet, end gaae ind paa, hvad det ærede Udvalg har foreslaaet Thinget ved denne Leilighed.

Krigsministeren: Fra Landmilitaireta-